

mensætning. Dette sidste er et Spørgsmaal, som fortjener Overvejelse. Men jeg maa dog sige, at ved de Forhandlinger, der hidtil have været førte, er der ikke givet nogen positiv Anvisning for, hvorledes denne Ændring af Remontekommissionen skulde være. Vi maa vist alle være enige om, at det maa være udsøgte, hestekyndige Folk, der komme til at sidde i Remontekommissionen. Jeg tror for øvrigt, at en Del af Misfornøjelsen eller Uroen med Hensyn til Remonteringen egentlig talt ligger et andet Sted, nemlig i Spørgsmaalet om, hvorvidt Remonterne skulde indkøbes allerede som 3-aarige eller som 4-aarige, om man nemlig, saaledes som det nu for det meste er Tilfældet, skal indkøbe dem som 3-aarige og saa give dem en Træning paa Depotet, for derved at have dem brugelige som 4-aarige, i Stedet for at købe dem som 4-aarige. Derom har jeg hørt mange forskellige Meninger blandt sagkyndige i det Spørgsmaal. Hærens sagkyndige ere mest tilbøjelige til at tro, at den Fremgangsmaade, der bruges nu, er den rette. Men Spørgsmaalet fortjener Overvejelse, det er ogsaa vedvarende under Overvejelse, og der skal ikke blive taget Bestemmelse om det, inden en fyldestgørende Besvarelse deraf er naaet.

Det følgende Punkt, der i Betænkningen er fremsat som Genstand for Samraad, er Kundgørelsen for Hæren af 25. April 1908. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) meddelte fuldstændig rigtig Teksten. Den ærede Ordfører, som berørte den, gjorde en Bemærkning om, at de vedkommende kunde henvende sig direkte til Ministeren, og det var ønsket, at de vedkommende skulde kunne henvende sig direkte til Ministeren. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa baade overfor den ærede Ordfører og overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at en saadan Henvendelse ikke er eller har været afskaaren, hverken før Kundgørelsen kom, eller efter at den er kommen. Jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, at Kundgørelsens Ordlyd ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds oplæste, men just ikke fremhævede, angaar de *skriftlige*

Henvendelser. Men denne Regel, som her er bleven indført i den militære Administration for Hæren, er meget vel kendt i den civile Administration, det er nemlig den, at naar et Andragende skal gaa ind til Overøvrigheden, gaar det først gennem Melleminstanserne, og det sker selvfølgelig ikke for at hemme, men tværtimod for at fremme Sagens Gang, thi hvis det kommer direkte ind, gaar det nemlig med Nødvendighed til Erklæring af de Myndigheder, som det ikke er kommet igennem, og derved tabes der Tid, og der bliver unødvendigt Skriveri. Tanken med Kundgørelsen er altsaa baade en velkendt, en i den civile Administration anvendt, og jeg tror ogsaa nyttig Tanke. Det, som der vel egentlig har været i Vejen, er en Misforstaaelse baade af Hensigten med Kundgørelsen, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ogsaa sagde var bleven misforstaaet, og af dens Indhold. Med Hensyn til Hensigten havde nemlig det ærede Medlem en Formodning om, at det skulde være Meningen at modvirke Dannelsen af Foreninger, deres Virksomhed og deres Henvendelse til Ministeren. Ikke paa nogen Maade! Anvendelsen af denne Kundgørelse vil ikke paa nogen Maade træde hindrende i Vejen for disse Foreningers Virksomhed. Og den er vist bleven misforstaaet i Realiteten derved, at man har troet, at der blev lagt Hindringer i Vejen for, at nogen enten skriftlig eller mundtlig kunde komme til Ministeren med, hvad de havde paa Sinde. Det er paa ingen Maade Tilfældet, og jeg skal til Overflod udtale, at selvfølgelig kan enhver, der ønsker det og har en berettiget Sag, som han vil bringe ind for Ministeren, om han ønsker det, faa Lejlighed til at tale mundtlig med Ministeren, men det vil i de allerfleste Tilfælde være en meget uheldig Fremgangsmaade, thi Ministeren maa, efter at have talt med vedkommende, i de allerfleste Tilfælde have en skriftlig Fremstilling og maa derefter raadføre sig med Administrationen. Der vilde saaledes i de fleste Tilfælde ikke være vundet noget ved den personlige Henvendelse til Ministeren, men hvor den personlige Henvendelse ønskes, er der ingen som helst Hindring for den.

Det er de Samraad, som have været